

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí v Bratislave 19. mája 2015 v trestnej veci odsúdeného **A. H.** pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a iné, vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6 T 1/2005, prerokoval sťažnosť odsúdeného A. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 9. februára 2015, sp. zn. 7 Ntok 3/2014, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. **zrušuje** uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7 Ntok 3/2014 z 9. februára 2015.

Podľa § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 Tr. por. **odmieta** návrh odsúdeného A. H., nar. X. v K., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach, pod sp. zn. 6 T 1/2005, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 To 18/2007, zo 16. januára 2008.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 9. februára 2015, sp. zn. 7 Ntok 3/2014, postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. **zamietol** návrh odsúdeného A. H. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach, pod sp. zn. 6 T 1/2005, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 To 18/2007, zo 16. januára 2008.

Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že: „V návrhu, ktorý je predmetom tohto konania odsúdený A. H. opätovne uviedol tie isté skutočnosti, ktorými sa tak krajský súd, ako aj Najvyšší súd SR opakovane zaoberali. Krajský súd dáva odsúdenému do pozornosti, že návrh na výsluch odsúdenej S. C., svedkov R. B., Mgr. V. H. a JUDr. J. S. je návrhom, ktorým sa už krajský súd opakovane zaoberal v predchádzajúcich obnovách konania s tým, že nejde o skutočnosti, resp. dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v zmysle podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Pokiaľ ide o časť návrhu odsúdeného, aby sa krajský súd zaoberal posúdením miery účasti odsúdeného na skutku a mierou jeho zavinenia v nadväznosti na ustálenie inej právnej kvalifikácie konania odsúdeného, resp. uloženie miernejšieho trestu krajský súd v podstate nad rámec rozhodovania o návrhu na povolenie obnovy konania dáva odsúdenému do pozornosti skutočnosť, že uvedenými okolnosťami sa zaoberal tak krajský súd, ako aj Najvyšší súd v pôvodnom konaní v rozhodnutiach sp. zn. 6T/1/2005 zo dňa 16. 1. 2007 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4To/18/2007 zo dňa 16. 1. 2008, ako aj v rozhodnutiach po povolení obnovy konania sp. zn. 6T/1/2005 zo dňa 19. mája 2014, resp. 4To/9/2014 zo dňa 30. septembra 2014. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Tieto však v danom prípade opätovne zistené neboli.“

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený A. H.. V sťažnosti uviedol: „...chcem uviesť, že vrahom nie som. Trestný čin som len videl zo vzdialenosti cca 13 až 10 metrov presne tak isto ako spoluobžalovaná S. L., ktorá zmenou právnej kvalifikácie bola uznaná vinnou z neoznámenia trestného činu podľa § 168 ods. 1 Tr. zák. a ja som bol uznaný zase ako údajný spolupáchateľ § 9 ods. 2. Táto moja právna kvalifikácia bola v skutku nesprávna – nespravodlivá voči mojej osobe, čo aj jasne vyplýva pod bodom 2/ rozsudku, sp. zn. 6 T 1/2005, preto dňa 19. mája 2014 mi Krajský súd v Košiciach aspoň takto zmiernil pôvodný trest odňatia slobody na 21 rokov straty slobody. Domáham sa prehodnotenia miery zavinenia presne tak isto ako bolo dňa 19. mája 2014. Žiadam, resp. prosím senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o zváženie tejto podanej

sťažnosti s tým, že Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zruší napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7 Ntok 3/2014, a prikáže – uloží prvostupňovému Krajskému súdu v Košiciach, aby vo veci znovu konal a rozhodol aj za asistencií senátu v pôvodnom konaní, sp. zn. 6 T 1/2005, ako to je aj v určitých pojednávaniach v Košiciach praktizované.“

Sťažnosť odôvodnil aj prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý uviedol, že obnovou konania sa domáha prehodnotenia miery zavinenia a zmeny právnej kvalifikácie, ako aj zmeny výšky trestu, ktorý bol uložený vo výmere 25 rokov so zaradením do III. nápravno výchovnej skupiny. V tomto konaní navrhol vypočuť ako svedkov R. B., Mgr. V. H., JUDr. J. S. a predovšetkým S. C.. Súd prvého stupňa nevyhovел jeho návrhu na vypočutie uvedených svedkov, a to napriek tomu, že by mohli preukázať mieru účasti odsúdeného na uvedených skutkov a mohli by zvrátiť doterajšie tvrdenia ako aj dôkazy, ktoré doteraz neboli vykonané. Preto naďalej trvá na výsluchu týchto svedkov a navrhuje ich predvolať a dať vypočuť na verejnom zasadnutí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť napadnutého uznesenia ako i konanie ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného je čiastočne dôvodná, ale pre iné skutočnosti ako uviedol v podanej sťažnosti.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že A. H. bol rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo 16. januára 2007, sp. zn. 6 T 1/2005 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 To 18/2007, zo 16. januára 2008 uznaný vinným v bode 1/ rozsudku trestným činom ublíženia na zdraví podľa § 9 ods. 2, § 222 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ rozsudku trestným činom vraždy podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, j/ Tr. zák. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe ako je to uvedené v označenom rozsudku Krajského súdu v Košiciach. Za spáchanie týchto trestných činov mu bol uložený podľa § 219 ods. 2, § 35 ods. 2, § 29 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. úhrnný výnimočný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov na výkon, ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradený do III. nápravno výchovnej skupiny.

Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 7 Ntok 2/2011, zo 16. januára 2012 **zamietol** návrh odsúdeného A. H. na povolenie obnovy konania vo veci Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6 T 1/2005. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 3 Tost 6/2012, zo 14. marca 2012 zamietol sťažnosť menovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7 Ntok 2/2011, zo 16. januára 2012 ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 4 Ntok 1/2012, zo 14. januára 2013 **zamietol** návrh odsúdeného A. H. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach, pod sp. zn. 6 T 1/2005. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 1 Tost 9/2013, z 27. marca 2013 zamietol sťažnosť odsúdeného A. H. podanú proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4 Ntok 1/2012, zo 14. januára 2013 ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 8 Ntok 1/2013, zo 7. októbra 2013 **zamietol** návrh odsúdeného A. H. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Krajského súdu v Košiciach, pod sp. zn. 6 T 1/2005. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 2 Tost 40/2013, zo 16. decembra 2013 postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8 Ntok 1/2013, zo 7. októbra 2013 a uložil krajskému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 8 Ntok 1/2013, z 24. februára 2014 postupom podľa § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z., § 394 ods. 1 Tr. zák. per analogiam **povolil** obnovu konania v prospech odsúdeného A. H. vo veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach, pod sp. zn. 6 T 1/2005, zároveň podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil vo vzťahu k odsúdenému A.... H. výrok o treste v označenom rozsudku a podľa § 403 rozhodol o vzatí menovaného do väzby.

Následne v už obnovenom konaní Krajský súd v Košiciach rozsudkom, sp. zn. 6 T 1/2005, z 19. mája 2014 **odsúdil** A. H. podľa § 219 ods. 2, § 35 ods. 2, § 21 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. na výnimočný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 21 rokov a na výkon trestu ho zaradil do III. nápravno-výchovnej skupiny. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom, sp. zn. 4 To 9/2014, z 30. septembra 2014 postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/, d/ zák. č. 301/2005 Z.z. účinného do 1. januára 2006 **zrušil** výrok o treste v rozsudku

Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6 T 1/2005, z 19. mája 2014 a podľa § 322 ods. 3 zákona 301/2005 Z.z. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 16. januára 2007, sp. zn. 6 T 1/2005, A. H. odsúdil podľa § 219 ods. 2, § 29 ods. 1, ods. 2, § 35 ods. 1, § 42 ods. 2 zák. č. 140/1961 Zb. na úhrnný výnimočný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov. Menovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do III. nápravno-výchovnej skupiny a zároveň podľa § 319 zák. č. 301/2005 Z.z. odvolanie obžalovaného A. H. zamietol.

K súčasnému v poradí štvrtému návrhu na povolenie obnovy konania najvyšší súd poznamenáva, že podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie taká skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi.

Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka predmetom hodnotenia súdu musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazov.

V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré

možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, príp. ich nesprávne vyhodnotil (R 6/1997).

Z predloženého spisového materiálu je zistiteľné, že odsúdený A. H. od prvého odsudzujúceho rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6 T 1/2005, zo 16. januára 2007 až doposiaľ celkom **dvadsaťkrát** navrhol, resp. domáhal sa prekvalifikovania skutku pod bodom 2/ označeného rozsudku z trestného činu vraždy podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., § 219 ods. 2 písm. b/, j/ Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na trestný čin neoznámenia trestného činu podľa § 168 ods. 1 Tr. zák. „tak isto ako u spoluobžalovanej S. L.“.

Takýto návrh odsúdeného sa stal nosnou myšlienkou takmer všetkých jeho podaní, či už v súdnom konaní pred prvým právoplatným odsúdením (č.l. 1740, 1748, 1857, 1975), tak i v konaní o jeho prvom návrhu na povolenie obnovy konania (vec 7 Ntok 2/2014 – č.l. 2). Taktiež v konaní o jeho druhom návrhu na povolenie obnovy konania (vec 4 Ntok 2/2011 – č.l. 2, 23, 24, 41, 53), podobne i v konaní o treťom návrhu na povolenie obnovy konania (vec 8 Ntok 1/2013 – č.l. 1 až 2, 29 až 30), následne v obnovenom súdnom konaní (vec 6 T 1/2005 – č.l. 2479, 2488, 2551 až 2552, 2556 až 2558, 2579) a napokon i v súčasnom konaní o jeho štvrtom návrhu na povolenie obnovy konania (vec 7 Ntok 3/2014 – č.l. 15, 18,29). Z uvedeného prehľadu vyplýva, že jeho návrh na prekvalifikovanie skutku pod bodom 2/ rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6 T 1/2005 zo 16. januára 2007 (č.l. 1638 až 1656), resp. z 19. mája 2014 (č.l. 2456 až 2465) **nie je novou skutočnosťou** predtým súdu neznámou, ale ide o skutočnosť, s ktorou sa už opakovane vysporiadal Krajský súd v Košiciach i Najvyšší súd Slovenskej republiky, a to nielen v rámci súdneho konania, ale i v konaniach o jeho predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania.

Pokiaľ odsúdený k hlavnej myšlienke všetkých svojich podaní „prekvalifikácia skutku“ priradil i návrhy na doplnenie dokazovania vypočutím svedkov, konkrétne v prejednávanej veci svedkov: S. C., Mgr. V. H., JUDr. J. S. a Ing. R. B. takisto ide o opakovaný návrh, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté. Krajský súd v Košiciach v konaní o prvom návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania uznesením, sp. zn. 7 Ntok 2/2011, zo 16. januára 2012 (č.l. 15 až 19) podrobne vysvetlil prečo nepovažoval za potrebné vypočutie označených svedkov a následne Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení, sp. zn. 3 Tost 6/2012, zo 14. marca 2012 (č.l. 30 až 31), ktorým bola zamietnutá sťažnosť

odsúdeného A. H. podaná proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach vysvetlil, že: “svedkovia, ktorých výsluchov sa odsúdený dožadoval už boli v pôvodnom konaní vypočutí alebo sa o trestnej činnosti odsúdeného mali dozvedieť len sprostredkované, aj Najvyšší súd SR sa preto stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, prípadne dôkazy, ktoré by súdu v pôvodnom konaní boli neznáme, a ktoré by boli spôsobilé v kontexte aj ostatných vykonaných dôkazov odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného H.“.

Podľa § 402 ods. 2 druhá veta Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 Tr. por. sa môže návrh na povolenie obnovy konania odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Opakovaným návrhom na povolenie obnovy konania sa rozumie návrh, ktorý smeruje proti tomu istému rozhodnutiu alebo jeho časti ohľadom tej istej osoby ako predtým a uplatňuje čo do obsahu rovnaké skutočnosti alebo dôkazy. Opakovaný návrh je opretý o tie isté skutočnosti alebo dôkazy aj vtedy, ak sa v ňom uplatňujú skutočnosti alebo dôkazy, ktoré síce skorší zamietnutý návrh výslovne neobsahoval, pričom ale boli predmetom potrebného zisťovania, ktoré vykonal alebo zabezpečil predseda senátu (samosudca) v predchádzajúcom konaní o návrhu na povolenie obnovy konania.

Z uvedeného vyplýva, že súčasný návrh menovaného na povolenie obnovy konania uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a preto Krajský súd v Košiciach nemal návrh odsúdeného A. H. zamietat' postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por., ale mohol a mal návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 402 ods. 2 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 Tr. por.

Pochybenie krajského súdu v tomto smere napravil sám najvyšší súd týmto rozhodnutím, keď zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7 Ntok 3/2014, z 9. februára 2015 a návrh odsúdeného A. H. odmietol postupom podľa § 402 ods. 2 Tr. por., pretože išlo o nanovo podaný návrh na povolenie obnovy konania, ktorý je len opakovaním predchádzajúcich návrhov, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté ich zamietnutím (vec 7 Ntok 2/2011, vec 4 Ntok 1/2012).

Z podaní odsúdeného A. H. a z jeho doterajšej aktivity pri podávaní opakovaných návrhov na povolenie obnovy konania vyplýva, že neakceptuje právne posúdenie skutku pod bodom 2/ rozsudkov Krajského súdu v Košiciach, pretože: „nemá desať metrovú ruku a teda nemohol nikoho zavraždiť“, preto najvyšší súd aj napriek tomu, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania sa nepreskúmava správnosť pôvodného rozhodnutia považuje za potrebné poznamenať, že trestný čin spácha ako spolupáchateľ podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. ten kto spácha trestný čin spoločným konaním s inou osobou alebo osobami. O spáchanie trestného činu **spoločným konaním** (spoločné naplnenie znakov príslušného ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona) ide vtedy

– keď každý zo spolupáchateľov svojim konaním naplnil všetky náležitosti konania uvedeného v príslušnom ustanovení osobitnej časti Trestného zákona alebo vtedy

- keď každý zo spolupáchateľov naplnil len niektorý zo znakov konania uvedeného v príslušnom ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, pričom súhrn konaní spolupáchateľov napĺňa súhrn znakov konania uvedeného v príslušnom ustanovení osobitnej časti Trestného zákona alebo napokon vtedy

- ak jednotlivé zložky spoločnej trestnej činnosti síce samy o sebe nenapĺňajú znaky konania uvedeného v príslušnom ustanovení osobitnej časti Trestného zákona avšak vo svojom súhrne predstavujú konanie popísané v príslušnom ustanovení osobitnej časti Trestného zákona.

Zo zreteľom na vyššie uvedené preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 19. mája 2015

JUDr. Peter Krajčovič, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Martin Bargel

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková